

etiam debebatur, propter unionem personæ Verbi. Sed amplius, obtinuit illam jure suorum meritorum.

In Cælo: ut illud aperiret hominibus; et ut dominaretur angelis. *In terrâ*: ad remittenda peccata, et quævis dona impertienda; et ad moderandum omnia in Ecclesiâ.

Missio
apostolo-
rum.
Marc. 16.
15.
Matt. 5.
45.
Secundum hanc potestatem, mittit apostolos in mundum universum, ut doceant omnes gentes, et evangelium prædicent omni creaturæ; non Judæis tantum, nec tantum magnis et potentibus; sed omni creaturæ. Nam sicut solem istum oriri facit Pater cælestis super bonos et malos: ita Christus solem Evangelii non minus patere vult in omnes plagas, atque illuminare omnem hominem venientem in hunc mundum

PUNCTUM III.

Matt. 28.
19.
Comp.
rat. o bap-
tismi et
Circum-
sionis.
Act. 15.
10.
Matt. 28.
20.
Præcipit baptizare in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Baptismus succedit Circumcisioni; et est janua ad Evangelium, sicut illa ad legem. Circumcisio inurebat corpori notam, cum acri dolore: Baptismus signaculum spirituale imprimit; et tangendo corpus, abluunt animam. Per Circumcisionem fiebat homo obnoxius toti legi servandæ; quæ erat onus importabile, ut ait S. Petrus: per Baptismum subditur Evangelii suavi jugo. Quare subdit Christus: Docentes eos servare omnia quæcumque mandavi vobis. Confertur Baptismus in nomine trium personarum divinarum, quia efficitur is qui baptizatur Patris

Patris æterni, adoptione, filius, Christi frater et cohæres, et à Spiritu sancto desponsatur, exornaturque donis cælestibus: Sponsabo te mihi in sempiternum, et sponsabo te mihi in justitiâ, et judicio et in misericordiâ: et sponsabo te mihi in fide.

Personæ
SS. Trini-
tatis quid
operentur
in Baptis-
mo.
Osee 2.
19 et 20.

PUNCTUM IV.

Promissionem addit: Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit: Quin et minas: Qui verò non crediderit, condemnabitur. Temporalia non promittit bona aut intentat mala; sed utraque æterna. O qui perciperet latentia illis duobus verbis! Salvus erit et condemnabitur!

PUNCTUM V.

Promittit signa: Qui crediderint... in nomine meo, daemonia ejicient, etc. Nimirum: quatenus ad fidei confirmationem opus erit; juxta Dei consilium. Fiant etiam omnia illa spiritualiter. De quâ re legendus ipse Lud. de Ponte, hic.

MEDITATIO XV.

De mansione Christi nobiscum usque ad consummationem sæculi, etc.

PUNCTUM I.

CAUSÆ hujus promissionis. I. Ut solaretur discipulos, à quibus parabat discessum in Cælum; et

Consola-
tio disci-
pulorum

- quibus, per intervalla tantum, se ostendebat tunc.
2. Ut animaret ad expeditionem, ad quam eos mittebat; certos faciens de sua presentia et auxilio.
3. Ut attentos et diligentes redderet in opere; ut qui testem habituri essent ipsum Christum. Eadem applicabo mihi.

PUNCTUM II.

- Verba promissionis: *Ego*. Non, sicuti Moysi, promittit angelum, qui praecedat et custodiat in via; sed ipsemet adesse vult: *Et ecce ego*, Deus vester, salvator, debellator inferni, peccati et mortis, *vobiscum sum*. 1. Ut in rebus omnibus, dans esse, vivere, operari; 2. per gratiam, conferens vitam supernaturalem; 3. per specialem providentiam; quo fiet ut Ecclesia nunquam deficiat; 4. In Eucharistiae sacramento: *Vobiscum*; atque adeo in Ecclesia quam repraesentatis, et in omnibus qui vos sequuntur.

PUNCTUM III.

- Usque ad consummationem seculi*. Non ad certos annos; sed ad omnes: nec interpolatè; sed continuatè, et semper. O sit mecum, neque absit unquam!

MEDITATIO XVI.

De variis apparitionibus per eos dies.

PUNCTUM I.

PRÆBUIT se ipsum vivum post passionem suam in multis argumentis, per dies quadraginta apprensus. Erat semper invisibiliter cum eis, sed visibiliter etiam se ostendebat, variè confirmans veritatem resurrectionis suæ. Ita agit cum servis suis per spatium hujus vitæ: ut cum semper sit cum illis, subindè certis argumentis probet se præsentem, illuminando et consolando animas; idque singulariter in sumptione SS. Eucharistiae. O! ita illam sumam, ut sentiam ibi esse Deum, et non ut si communem panem sumerem; quod mihi contingit culpam meam, et defectum dispositionis. Petam etiam, ut vera presentiae divinæ signa ita discernam, ut à Satanâ transfigurante se in angelum lucis non delud

PUNCTUM II.

Quales Christi sermones, cum apparebat. *Loquens de regno Dei*, revocabat eis in memoriam quæ prius docuerat, nova revelabat, Scripturas aperiebat; illuminabat, confortabat, accendebat, mirificè illuminatos relinquebat. Nihil curiosi, aut otiosi, aut ad rem non pertinens, recensebat; sed tantum de

Rom. 14. regno Dei : quod est justitia , et pax , et gaudium in
 37. Spiritu sancto. Indè manârunt illa , quæ ex traditione
 apostolorum in Ecclesiâ habentur. Similia loquitur
 Ps. 84. 9. et agit in animâ justi. Igitur audiam quid loquatur in
 me Dominus , quoniam loquetur pacem in plebem suam :
 Ose. 2. 14. quandò nimirum ducet illam in solitudinem , et ibi lo-
 quetur ad cor ejus.

PUNCTUM III.

Proprietates quædam illarum apparitionum. Pri-
 ma , quòd non continuatæ erant , sed interruptæ ;
 et plûs minûs frequentes , pro dispositione , et de-
 siderii fervore : quod et servat Deus , communi-
 cando se animæ interiùs. Ergò exardescam Christi
 desiderio , et adjurabo angelos beatasque animas :

Cant. 5. 8. Si invenerint dilectum meum , ut nuntient ei , quia amore
 langueo. 2. Apparebat inopinatò , et similiter sub-
 ducebat se ; moraque erat brevis : sicque alebat de-
 siderium sui. Idem evenit in visitationibus spirituali-

Serm. 32. bus. Unde ait Bernardus , gaudium in hâc vitâ ex spon-
 16. si præsentia esse posse , non saturitatem : Modicum , et
 videbitis me , et iterum modicum , et non videbitis me.

3. Locus et tempus apparitionum erat varium. Sic et
 visitationes internæ , aliquando in oratione , aliàs in
 lectione , aliàs in negotio : Spiritus enim , ubi vult ,
 spirat. 4. Modus etiam fuit diversus. Nam aliquandò
 præcessit visio angelorum ; aliquandò in alienâ figurâ
 visus , et non eâdem claritate semper ; sed juxta dis-
 positionem , aut beneplacitum Providentiæ diviniæ.

Apparet Apostolis die Ascens. 209

Idem contingit animæ. Nos interim fidenter orabi-
 mus cum Moyse : Ostende mihi gloriam tuam , hoc Exod. 33.
 est , te ipsum ; fortè audituri : Ego ostendam tibi omne
 18. bonum ; et cum Davide : Tibi dixit cor meum , ex- Ps. 26.
 quisivit te facies mea ; faciem tuam , Domine , requi-
 ram ; et cum Philippo : Domine , ostende nobis Pa- Joan. 14.
 9. trem , et sufficit nobis ; et cum sponsâ : Indica mihi. Cant. 1. 6.
 ubi pascas , ubi cubes.

MEDITATIO XVII.

Apparet Apostolis die Ascensionis.

PUNCTUM I.

RECUMBENTIBUS apostolis apparuit : simulque Marc. 16.
 convalescens , de habitu suo significavit ; usus fortè sen- 14.
 tentiis , iis similibus , quibus super ultimam cœ- Act. 1. 4.
 nam : Vado parare vobis locum. Et... iterum veniam , Joan. 14.
 et accipiam vos ad me ipsum , ut ubi sum ego et vos si- 2 et 3.
 tis. Item : Si diligeretis me , gauderetis utique , quia vado 3. 28.
 ad Patrem. Et : Expedit vobis , ut ego vadam : si enim Joan. 16.
 non abiero , Paraclitûs non veniet ad vos ; si autem abie- 1
 ro , mittam eum ad vos.

PUNCTUM II.

Sedete , inquit , in civitate , quoadusque indua- Luc. 24.
 mini virtute ex alto. Jubet sedere : in quiete expectare 9.
 tam mentis , quàm corporis ; non hâc illucque

discurrendo, aut anxie desiderando, sed rem Deo committendo. Unde et præfinit tempus: etsi generalim non post multos dies futurum prædixit.

In civitate, Jerusalem. Quietior locus fuisset extra frequentiam. At Spiritus sanctus, ob dignitatem, eo in loco dari debuit, ubi mox illius virtus innotesceret. Item, in loco frequenti; quia dabatur ad promulgandam Evangelicam legem: de qua
 Isa. 2. 3. *Isaias: De Sion exhibit lex, et verbum Domini de Jerusalem.* Nec obstat quod solitudo cordis est præcipua, quia hæc potest etiam in frequentia conservari: unde illa civitas vocatur Jerusalem; id est, visio pacis. Sim talis, ut in omni loco levare valeam purum cor, et puras manus ad Deum. Quoadusque induamini virtute ex alto; nimirum tanquam aliquâ armaturâ forti ad expeditionem Evangelicam: qualis è Cælo tantum dari potest. Discam hinc: 1. Humilitatem, quâ agnoscam imbecillitatem meam ex me; 2. temerarium esse, absque tali præsidio aggredi opus Evangelii; 3. ubi induti fuerimus, non morandum: Quoadusque, inquit, induamini. Et sic apostoli fecerunt.

PUNCTUM III.

Eduxit eos foras in Bethaniam, (ad montem qui vocatur Oliveti.) Non liquet, an ipse simul cum eis visibilis exierit; an tantum jusserit ire, et dispauserit usque ad locum ipsum. Haud dubie properarunt, mixto tristitiæ gaudio; et eundo recoluerunt, que-

Luc. 24.
50.
(Luc. 19.
29.)
Diversitas
exiit ex
cœnochio.

modò, ante passionem, ex eodem cœnaculo prodissent, cum Magistro suo, ad eundem montem.

Elegit Christus pro ascensione suâ eundem montem, quem elegerat pro principio passionum. Ibi enim usque ad agoniam sanguinis tristatus est, proditus et captus, atque à discipulis suis derelictus. Nempè significat, sibi per passionem ascensum ad Cælum parâsse. Et quia ibi erat Bethania (quæ domus obedientiæ interpretatur), utique intelligi vult, per obedientiam et per excelsam caritatem, monte ipso significatam, et per misericordiam olivâ adumbratam, conscendi in Cælum.

Mont-
Oliveti.

MEDITATIO XVIII.

Ascendit in Cælum.

PUNCTUM I.

EXHIBUIT se Christus in monte Olivarum, splendidiorem quàm antea, et pro complexu dari solito in discessu, permisit sacra vulnera osculo attingi. Quod præ aliis fecit Mater, ardentem optans cum Filio ascendere, sed ejus se voluntati committens.

Ambrosia
Christi
discessus.

Et elevatis manibus suis benedixit eis: quo ritu significavit, non terrena, sed cœlestia ipsis bona precari et largiri. Atque ad abundantiam largitionis indicandam, ambas elevat manus: *Benedictus Deus et Pater Domini nostri Jesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spiritali, in cœlestibus, in Christo.*

Luc. 24.
50.
Benedic-
tio qualis.
Eph. 1. 3.

Fortè benedictio fuit, qualis olim à Deo præcepta fuit, cum benediceretur populo Israel à sacerdote:

Nam 6. Benedicat tibi Dominus, et custodiat te. Ostendat Dominus faciem suam tibi, et misereatur tui. Convertat Dominus vultum suum ad te, et det tibi pacem; Vel, si-

Joan. 17. 11. cut in ultimâ cenâ precatus est: Pater sancte, serva eos in nomine tuo... ut sint unum sicut et nos. Et procul

Ps. 148. 5. dubio, dixit, et factum est. O! sim particeps tuæ benedictionis, quâ non solum præsentis, sed etiam absentis in te credituros, complecti haud dubiè voluisti.

PUNCTUM II.

Luc. 24. 51. Ascensio qualis. Et ferebatur in Cælum: non curru, aut equis, ut Elias, sed propriâ virtute sustollente. Hærebant, oculis et animis in illum intenti, qui adorant; obstupescebant rei miraculo, exultabant gaudio ob gloriam Magistri. Rapiebantur simul desiderio: ut ipsis etiam conveniret illud: Captivam duxit captivita-

Eph. 4. 8. tem. Quod reipsâ impletum est in comitatu sanctorum, quos è limbo duxerat, cum ipso ascendentium. Sed et multitudo angelorum hunc ascensum celebravit, non minùs quàm descensum in terras.

Deut. 32. 11. Ergo abit, sicut aquila provocans ad volandum pullos suos: ut ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gaudia.

Dom. 4. p. Pasch. Domine! da mihi alas sicut aquilæ.

PUNCTUM III.

Et nubes suscepit eum ab oculis eorum. Fuit haud Act. 1. 9. dubiè lucida et pulchra, qualis decebat in eâ ascendentem: et impletum est corporaliter illud: Qui Ps. 103. 3. ponis nubem ascensum tuum, qui ambulat super pennas ventorum. Potuissent clamare, ut Elisæus ad Eliam ascendentem: Pater mi, Pater mi! currus Israel et auriga ejus. O excipiar ego in istam nubem, et rapiar tecum! Nubes hæc postmodum occultavit Christum, et abstulit ab oculis discipulorum. Id facit etiam nubes peccatorum, ut apud Jeremiam: Opposuisti nubem tibi, ne transeat oratio ad Cælum. Thren. 3. 44. Aliquando sine peculiari nostra culpa, se subducit ipse Deus aspectui nostro. Sed et corpus, quod corrumptur, et curæ mortales, idem efficiunt. Discate, Domine, quidquid obstat, quominùs videam te.

PUNCTUM IV.

Hæsisissent discipuli diutiùs intenti in cælum, postquam etiam ab oculis subductus erat, nisi interpellâssent angeli duo, in vestibus albis, tacitè redarguentes: Quid statis aspicientes in cælum? Vult Deus nos à contemplatione redire ad officium. Deinde ingerunt cogitationem secundi adventûs: Sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in Cælum. Gloriosus hic ascensus fidem facit futuri adventûs; cujus expectatione oportet nos circumspectè vivere. Nec definiunt tempus; ut simus semper solliciti. Quòd ita autem

Doctrina. Angelorum data apostolis. Act. 1. 10 et 11.

veniet, ad gloriam spectat, non ad personæ speciem. Tunc enim, ut severus Judex, cum modo abeat, ut Pater amantissimus, à filiis. Ergo in die bonorum memor esto malorum.

Luc. 24. 52. Et adorantes regressi sunt in Jerusalem cum gaudio magno. Ad verba angelorum, prostrati in terram præ reverentiâ, adoraverunt quem assumptum in Cælum, judicemque venturum audierant.

Gaudii causa. Gaudii illius causa fuit triplex. 1. Fides in ipsis confirmata ex tam glorioso exitu Magistri sui. 2. Spes roborata recipiendi Spiritum sanctum, et aliquando perveniendi quò præcesserat Magister. 3. Amor Christi; de cujus gloriâ æquè exultabant, ac de propriâ.

Matt. 24. 28. Proficiam in iisdem; ut volare possim ad Christum, tanquam aquila: *Ubi cumque enim fuerit corpus, illic congregabuntur et aquilæ*; ii nimirum, quorum *juventus renovatur ut aquilæ*. Adde et illud: *Qui sperant in Domino, mutabunt fortitudinem; assument pennas, sicut aquilæ.*

MEDITATIO XIX.

Triumphalis ingressus Christi in Cælum et sessio.

PUNCTUM I.

ASCENDENS Christus in altum, captivam duxit captivitatem; justos, quos ex limbo liberaverat, et captivos nihilominus ducebat in funiculis Adam, in vinculis caritatis. Hi ad ingressum Cœli empyrei, obstupefacti loci pulchritudine, cumque limbi squallore eum conferentes, haud dubiè exclamârunt: *Quàm dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! concupiscit et deficit anima nostra in atria Domini.*

Non defuit in hâc pompâ cantus jubilationum; nam scriptum est: *Ascendit Deus in júbilo, et Dominus in voce tubæ*. Quare se mutuò cohortantes, dicebant: *Psallite Deo nostro, psallite; psallite regi nostro, psallite*. Quoniam rex omnis terræ Deus, psallite sapienter. *Psallite Deo, qui ascendit super Cælum Cœli ad orientem*. Applaudebat simul multitudo angelorum: nam *currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium*. Instar currûs triumphalis erant millia angelorum: non ad subvectionem; sed ad majestatem. Et hi, cæteros alloquentes, qui in Cœlo manserant, dicebant: *Avollite portas, principes, vestras... et introibit Rex gloriæ*. Quærentibus autem:

- Ps.* 13. 8. *Quis est iste Rex gloriæ? respondent: Dominus fortis et potens, Dominus potens in pruelio. Conspicati*
- Isa.* 63. 1. *Christum, interrogant: Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra; ille formosus in stolâ suâ, gradiens in multitudine fortitudinis suæ? Nam virtute suâ Christus ascendit in Cœlum: tinctus autem humanitatis indumento ex passione suâ. Qui respondet: Ego sum qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum. Tunc simul omnes acclamârunt: Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapientiam, et fortitudinem, et honorem, et gloriam, et benedictionem, et laudem, in secula seculorum.*
- Gaudium Christi.* Præ cæteris exultabat ipsemet Christus; gaudens quòd ovem perditam humeris suis reportaret, ob quam descenderat in terram: dicebatque angelis: *Luc.* 15. 6. *Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam quæ perierat.*

PUNCTUM II.

Ingressus Christus in Cœlum. Christus ad thronum Patris perveniens, offert ei spolia inferno detracta: justorum cœtum. Dein, quasi confecti operis rationem reddens, sic eum al-
Joan. 17. 6. loquitur: *Pater!... manifestavi nomen tuum hominibus; x. 4 et 5. et: Ego te clarificavi super terram, opus consummavi quod dedisti mihi ut faciam. Et nunc clarifica me, tu Pater, apud te ipsum claritate, quam habui priùs quàm mundus esset apud te.*

Pater oblatum donum gratanter accepit; aitque Filio:

Triumphatis ingress. Christi. 217

Filio: *Sede à dextris meis; supra omnem creaturam Ps.* 109. 1. *constituens eum: ut in nomine ejus omne genu flectatur. Phil.* 2. 10. *Fiduciam concipiam, quando os meum et caro mea sedet à dextris Dei, illuc perveniendi; dummodò ut illud impleam: Quæ sursùm sunt querite, ubi Christus est in dextrâ Dei sedens; quæ sursùm sunt sapite, non quæ super terram.*

PUNCTUM III.

Ubi consedit Christus ad dexteram Patris, mox sanctis quos adduxerat, proprios thronos assignavit inter angelorum choros, pro merito cujusque; et impletæ sunt ruinae Luciferi, et sociorum, gratulantibus angelis.

Ex eo item tempore munus sui pontificatûs obire Christus cœpit, interpellans assidue pro nobis, et sacratissimas cicatrices Patri repræsentando. Non enim in manufacta sancta introivit, sed in ipsum Cœlum; ut appareat nunc vultui Dei pro nobis.

Habentes ergo Pontificem magnum qui penetravit Cœlos, Jesum Filium Dei, teneamus spei nostræ confessionem. Filioli, inquit Joannes, hæc scribo vobis, ut non peccetis. Sed et si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem... Et ipse est propitiatio pro peccatis nostris.

MEDITATIO XX.

Expectatio adventus Spiritus sancti.

PUNCTUM I.

RECEPERUNT se discipuli in cœnaculum, et ibi orabant, ut mererentur accipere Spiritum sanctum. Nam etsi Christus promiserat eum, intelligebant tamen per media debita impetrandum.

Act. 1. 14. Erant perseverantes unanimiter in oratione. Oratio
Unanimi-
tas in ora-
tione.
Matt. 18. concordium est efficax: *Si duo consenserint...*, fiet illis à
19. *Patre meo.* Est etiam unanimitas oratio, quando exterior et interior homo conspirant, pariter collecti.

Deinde erant perseverantes, uti Christus monuit: *Oportet semper orare, et non deficere:* et Deus, saltem ob importunitatem, exaudit; ut iudex malus, *Deum non timens, nec hominem reveritus,* viduam illam. Et cum nescirent tempus adventuri Spiritus sancti, sine intermissione instabant orationi, ut invenirentur parati.

Act. 1. 14 Cum mulieribus, et Mariâ Matre Jesu, et fratribus ejus. Magni interest quod Maria simul erat.

Igitur oratio mea sit collecta extra turbam in cœnaculo; unanimitas per caritatem cum omnibus; perseverans usque ad importunitatem; Matre Dei suffragante. Cœnaculum illud fuit typus Ecclesiæ; in qua orationes sunt efficaces propter Communionem sanctorum.

PUNCTUM II.

Igitur apostoli se collegerunt in cœnaculo. 1. Quia ^{Causæ collectio- nis apos- tolorum Luc. 24. 49.} Christus jusserat eos sedere in civitate, et quietè delitescere. Ibi commemorabant quæ Christus in eo loco fecerat et dixerat. Et sicut ille, ante prædicationem, per quadraginta dies in desertum se recepit; ita ipsi illuc, ut reciperent Spiritum sanctum. 2. Quia conscii propriæ imbecillitatis, ut in passione Christi apparuerat, et destituti præsentia Christi, non sibi fidebant; et tantò cupidius Spiritum sanctum postulabant. Postulabo etiam ego: *Cor mundum crea in Ps. 50. 12 me Deus, et spiritum rectum innova in visceribus meis. et 14.* *Redde mihi lætitiâ salutaris tui, et spiritu principali confirma me. Emitte Spiritum tuum... et renovabis faci- Ps. 103. 30.* *ciem terræ, animæ meæ.*

Ipsemet Spiritus sanctus faciebat eos postulare *gemitibus inenarrabilibus*, tantòque ardentioribus, quò propinquabat magis illius adventus. Desideria sancta prænuntii sunt futuræ gratiæ. *Ignis enim ante ipsum Ps. 96. 3. præcedet.*

PUNCTUM III.

Dilatus est adventus usque ad dies decem. Is numerus significat multitudinem: ut vel quàm diutissimè expectandum esse dicamus, quia plus satis compensabit omnem moram, vel modica ejus præsentia. Et quod ægrius obtinetur, cautiùs custoditur. Et plus multò meretur doni magnitudo. Quare non de-

^{Causæ dilationis adventus Spiritus sancti.}

Hab. 2. 3. ficiam : *Si moram fecerit , expecta illum ; quia veniens veniet , et non tardabit.* Denique denarius numerus significat perfectionem. Undè monemur quàm perfecto studio quærendus sit Spiritus sanctus. Nempè
Bar. 4. 28. ut quidam propheta ait : *Decies tantum convertentes requiretis Deum , quàm erraveritis ab ipso.*

MEDITATIO XXI.

De electione Matthiæ in locum Judæ.

PUNCTUM I.

PROVIDENTIA Dei circa Ecclesiam , supplendo semper necessarios pastores ; et cùm aliqui deficiunt , vel etiam ipsæ provinciæ , substituendo alios ; juxta illud : *Tene quod habes , ne alter accipiat coronam tuam :* et de Judâ : *Episcopatum ejus accipiat alter ;* Similem providentiam exhibet erga ordines religiosos , aliasque congregationes , pro earum conservatione. Concipiam salutarem timorem , ne alteri cedam locum meum.

Apoc. 3. 11.
Ps. 108. 8.

Suavitas etiam Providentiæ spectatur in eo , quòd non ipse per eos quadraginta dies constituere alium pro Judâ voluerit , sed per ipsos apostolos ; ad commendandam eorum auctoritatem.

PUNCTUM II.

In hâc electione eminet : 1. Obedientia , quâ congregatio illa sancta acquievit Petro tanquam capiti ,

Apostolorum obedientie.

De elect. Matthiæ in loc. Judæ. 221

proponenti de electione faciendâ ; cùm opponere potuissent , expectandum esse Spiritus sancti adventum. Sed nimirum Deus illustraverat Petrum , ita fieri oportere , juxta Scripturam : *Episcopatum ejus accipiat alter.* 2. Concordia , quâ convenerunt in duos : et humilitas , nemine pro se ambiente ; undè solet turbari concordia. 3. Oratio ad Deum , qui novit corda hominum , et quid expediat.

Concordia.
Oratio.

PUNCTUM III.

Divino calculo prælatas est Matthias Barsabæ , qui ob sanctitatem cognominabatur ustus ; tametsi hic primo loco fuisset nominatus. Videtur Deus favere voluisse humilitati ; quia Matthias non ita eminebat , ut alter. Et ita legitur eâ die Evangelium : *Confiteor tibi , Pater , quia revelasti ea parvulis.*

Humilitas sancti Matthiæ , causa electionis.

Non est indignatus Barsabas , nec elatus Matthias. Ita ego , si præteream , acquiescam divinæ dispositioni , meque indignum judicabo. Si promoveam , ne ideò putem me digniorem , cùm ob alias causas fieri possit. Et cum timore suscipiam.

MEDITATIO XXII.

De beneficio dati Spiritus sancti, et cur sit datus.

PUNCTUM I.

Causæ missionis. Joan. 3. 16. CAUSÆ dandi moventes fuere : 1. Bonitas Dei, qui sic dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret : et quamvis hunc tam malè tractasset mundus, nihilominus etiam daret Spiritum sanctum. 2. Meritum Christi, qui passione suâ nobis illum promeruerat, et assistens jam ad Patris dexteram impetravit ; sicut dixerat : *Ego rogabo Patrem, et alium Paraclitum dabit vobis* : 3. Misericordia ex parte Dei ; ex parte verò nostrâ, ingens necessitas et miseria : 4. Quia per ipsum consummari debuit opus redemptionis, exhibendo nobis illius fructum. Misit eum Pater ; misit eum Filius : qui *captivam* ducens *captivitatem*, dedit dona hominibus. Sed et Spiritus sanctus dedit semetipsum : et ita est Donum, et Donans. *Veni, dator munerum, veni, lumen cordium!*

PUNCTUM II.

In quem finem missus. Joan. 14. 16. Finis et effectus istius donationis : 1. Ut sit advocatus, et consolator, pro Christo : *Alium Paraclitum dabit vobis, ut maneat vobiscum in æternum*. Advocatus est : hoc est, postulare facit et orare. Solatur

De beneficio dati Spiritus, etc. 223

autem, et arguit in adversis. Manet in æternum, invisibilis. Siquidem nec conveniebat ut Christus maneret cum illis visibiliter in æternum. 2. Ut doceat : *Ille vos docebit omnia, et suggeret vobis omnia, quæcumque dixerò vobis*. Hoc est, reducet in memoriam, et faciet intelligere, quæcumque dixerim vobis, apud vos manens. 3. Ut testificaretur de Christo : *Ille testimonium perhibebit de me ; illuminans et movens ad credendum, quis ego sim ; et per vos testificans coram mundo*. Nam *et vos testimonium perhibebitis de me, quia ab initio mecum estis*. 4. Ut arguat. *Cum venerit ille Spiritus veritatis, arguet mundum de peccato, et de justitiâ, et de judicio*. De peccato quidem ; convincens eos impiè agere, quia in me non crediderunt. De justitiâ ; confirmans innocentiam meam, ac legis meæ sanctitatem. De judicio, quod feci expellens diabolum, cujus tamen castra homines sequuntur. Sic in animâ operatur Spiritus sanctus ; coarguens malum, inducens ad justitiam ; discernere faciens inter Christum et diabolum, et sequi in omnibus meliora.

PUNCTUM III.

Datur ipse dator donorum ; ut nunquam deficiant dona, quando ipse possidetur. Ideò Spiritus sanctus comparatur perenni fluvio : *Qui credit in me, flumina de ventre ejus fluent aquæ vivæ, indeficientis*. Et aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. Joannes etiam vidit fluvium

Apoc. 22. 1. aquæ vitæ, splendidum tanquam crystallum, procedentem de sede Dei et Agni; qui est Spiritus sanctus, à Patre et Filio procedens: ad cujus ripas lignum vitæ consitum est, afferens fructus duodecim, per menses singulos reddens fructum suum. Hæc sunt dona Spiritûs sancti; et speciatim, quæ Paulus vocat fructus Spiritûs sancti.

Concipiam fiduciam. Nam si fontem nobis largitur, quomodò non omnia nobis cum ipso donabit? Petam duodecim illos fructus; singulos speciatim.

PUNCTUM IV.

Quibus datur? Idiotis piscatoribus; sed et omnibus hominibus quamvis barbaris et pessimis, dum ritè velint: sicut promisit: *Effundam de Spiritu meo super omnem carnem. Nec prohibet, quòd aliquandò dixerat: Non permanebit Spiritus meus in homine, quia caro est; dum scilicet secundùm carnem vivit. Non est personarum acceptor Deus, sed in omni gente, qui timet eum, et operatur justitiam, acceptus est illi. Hoc dixit Petrus, cum super centurionem, et alios gentiles. Spiritus sanctus descendit.*

MEDITATIO XXIII.

De modo quo datus est Spiritus sanctus.

PUNCTUM I.

CIRCUMSTANTIÆ loci et temporis. 1. In cœnaculo, quò soliti erant convenire. Est typtus Ecclesiæ, in quâ solùm datur Spiritus sanctus; sicut *Columba quæ non invenit ubi requiesceret pes ejus, nisi in arcâ Noe. Et Christus ait: Quem mundus non potest accipere. Erant autem ferè centum viginti perseverantes unanimiter in oratione, quâ petebatur hoc ipsum donum: quæ oratio ascendit in conspectu Dei.*

Erat dies quinquagesima à Paschate Judæorum, Pentecoste; quâ recolebatur memoria legis datæ in monte Sinai inter fulgura et tonitrua, et scriptæ in tabulis lapideis. Nunc autem dabatur lex nova, lex caritatis; inscripta in tabulis cordis carnalibus; non duris instar lapidis: sicut promiserat Dominus: *Aueram cor lapideum de carne vestrà: et dabo vobis cor carneum; molle ac flexile. Quinquagesima autem dies, (qui numerus Jubilæum ac remissionem significat) nota est plenæ remissionis peccatorum: nam in Jubilæo debita relaxabantur, et captivi. Undè dicitur de Spiritu sancto, quia ipse est remissio omnium peccatorum.*